

РЕШЕНИЕ

№ 25966

гр. София, 04.12.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43
състав, в публично заседание на 27.11.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **10178** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр.с чл. 84, ал.3 и чл. 75, ал. 1, т. 2 и 4 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).

Образувано е по жалба на Р. А. А., ЛНЧ [ЕГН] от С., с адрес [населено място], [улица], ПМЗ –В. към РПЦ – С. на ДАБ, срещу Решение № 10216/27. 09. 2024 г. на председателя на ДАБ при МС, в частта, в която му е отказан хуманитарен статут.

Иска се отмяна на решението в обжалваната част като незаконосъобразно, поради допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, постановено при неизяснена фактическа обстановка и в противоречие с материалния закон. В хода на съдебното производство доводите се поддържат от адв. Т., назначен по реда на ЗПП, който прави искане за връщане на преписката на административния орган за ново произнасяне в съответствие с дадени от съда задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона. Жалбоподателят лично заявява, че е избягал от войната, търси сигурна държава, иска да остане в България.

Ответникът – председателят на ДАБ при МС, чрез юрисконсулт К., прави искане за отхвърляне на жалбата като неоснователна и недоказана и потвърждаване на решението като правилно и законосъобразно.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и доводите на страните, по свое убеждение и по реда на чл.235, ал. 1 от ГПК във вр. с чл. 144 от АПК, намира за установено от фактическа страна, следното: Производството пред административния орган е започнало по молба с

рег.№УП6844/30. 04. 2024 г., подадена от Р. А. А., гражданин на С., до ДАБ при МС за получаване на международна закрила.

На датата на подаване на молбата чужденецът е регистриран с имена Р. А. А., гражданин на С., роден на 01. 01. 2000г. в С., [населено място], област Х., арабин, мюсюлманин сунит, с начално образование, женен. Данните са установени въз основа на Декларация по чл. 30, ал.1, т. 3 от ЗУБ. Представено е и копие от лична карта, издадена от Сирийска арабска република.

Съставена е Е. дактилоскопна карта рег. № УП6844/30. 07. 2024 г.

Изискано е становище от ДАНС, в отговор на което, с писмо рег. № М-14333 от 10.09.2024 г. (л. 25) директорът на специализирана дирекция "М" - ДАНС, уведомява председателя на ДАБ-МС, че към момента ДАНС не възразява да бъде предоставена закрила на лицето в случай, че отговаря на условията по ЗУБ.

На 20. 08. 2024 г. е проведено интервю с участието на преводач от и на арабски език. По време на интервюто чужденецът заявява, че е напуснал С., защото търси сигурно място за живеене. Исква да осигури бъдеще на децата си, да ги изведе от обстановка, пълна с проблеми и те да имат възможност да учат. В страната по произход не е имал проблеми заради етническата си принадлежност, нито заради изповядваната религия. Не е участвал в религиозна организация, общност или секта, не е бил член на въоръжена групировка, нито на политическа партия или организация. Не е арестуван, задържан в страната по произход. Спрямо него не са отправяни заплахи, не е имал проблеми с официалните власти, армията и полицията в С.. Не му е оказвано насилие. Посочва, че селото, в което е живял е било бомбардирано няколко пъти през 2013 г. до 2015 г., в резултат на бомбардировките е загинал синът на брат му. Селото и прилежащите райони се намират под контрола на К.. Кюрдите искали жалбоподателят да се бие за тях през 2021 г. Между местните хора и групировките се случват инциденти. Смята, че има риск за живота му, ако се върне в страната по произход, защото там има нови проблеми. В Д. Ал Зор има размирици, които могат да достигнат до неговото населено място. Официалните власти водят сражения с кюрдите. Заявява, че ще се върне в страната по произход, ако има сигурност за семейството му и училища за децата.

Административният орган е изготвил Справка ЦУ – 1852/27. 08. 2024 г. относно Сирийска арабска република, състоянието на сигурността в районите на Д., Х., Х., К., Л. и Т., както и информацията относно какви въоръжени групировки действат на територията на тези райони. По данни от справката, област Д. остава до голяма степен незасегната от насилието, обхващащо други части на С.. Към май 2022 г. в Д. са пребивавали 600 097 вътрешно разселени лица и при разглеждане на критериите в Насоки за С. на Агенцията на ЕС за убежището е направен извод, че в област Д. като цяло не съществува реален риск цивилно лице да бъде лично засегнато от безогледно насилие по смисъла на чл. 15, буква в) от Квалификационната директива. Провинция Х. е населена с мнозинство етнически кюрди, има араби, християни, асирийци, арменци, йезиди. В [населено място] кюрдите са малцинство. През периода август 2022 г. – юли 2023 г. Сирийската мрежа за човешки права регистрира 52 смъртни случая на цивилни в провинция Х., а през периода август – ноември 2023 г. същата организация документира 4 смъртни случая на цивилни лица. В сравнение с данните за населението от май 2022 г. горната статистика представлява пет смъртни случая на цивилни лица на 100 000 жители за целия референтен период.

Със становище рег. № УП 6844 от 24.09.2024 г. на старши експерт в отдел „ПМЗ – кв.

В.“ е предложено на председателя на ДАБ – МС да откаже хуманитарен статут и статут на бежанец на Р. А. А..

С оспореното в настоящото производство Решение № 10216/ 27. 09. 2024г., председателят на ДАБ – МС, на основание чл. 75, ал. 1, т. 2, вр. с чл. 8 и чл. 75, ал.1, т. 4 вр. чл. 9, във вр. с чл. 12, ал.2, т.2 от ЗУБ, отказва да предостави статут на бежанец и хуманитарен статут на Р. А. А.. Въз основа на събраните в административното производство доказателства, е обосновал извод, че не са изпълнени предпоставките по чл. 8 ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец. Като е съобразил причините за напускане на страната по произход С., административният орган е извел извод, че това не е сторено поради реална опасност от смъртно наказание или екзекуция, поради което не са налице основания по чл. 9, ал. 1, т. 1 от ЗУБ за предоставяне на хуманитарен статут, нито е установена реална опасност от изтезание или нечовешко или унизително отнасяне или наказание – основания по чл. 9, ал. 1, т. 2 от ЗУБ. След като е съобразил информацията за обстановката в Сирийската арабска република, представена в справка с вх. № ЦУ-1852/27.08.2024 г. на дирекция "Международна дейност" при ДАБ – МС е приел, че не може да се направи извод, че в С. е наличен вътрешен или международен въоръжен конфликт на територията на цялата страна. Има спорадични инциденти и актове на насилие, които не могат да се оценят като въоръжен конфликт. Молбата за закрила е отхвърлена като изцяло неоснователна, след преценка на всички относими факти, свързани с личното положение на молителя и държавата му на произход.

В хода на съдебното производство са приети доказателствата от административната преписка. Приета е Справка вх. № МД – 02 – 3/15. 10. 2024 г. относно Сирийска арабска република, актуално положение, рискове от насилствено присъединяване към кюрдски сили.

От така приетото за установено, настоящият съдебен състав прави следните правни изводи:

Жалбата е допустима, а по същество е основателна.

Решението е постановено от компетентен административен орган, съгласно чл. 75, ал. 1 от ЗУБ.

Решението е издадено в писмена форма.

От приетите и неоспорени по делото доказателства се установява, че жалбоподателят е информиран писмено, на разбираем за него език, за реда, който ще се следва в производството, за правата и задълженията му, както и за организациите, които предоставят правна и социална помощ на чужденци (чл. 58, ал. 8 ЗУБ). Своевременно и надлежно е уведомен за датата на насроченото интервю, по време на което му е била дадена възможност да изложи бежанската си история и да ангажира доказателства в подкрепа на твърденията си.

Жалбоподателят изрично е удостоверил с подписа си на протокола, че няма възражения по него. В съответствие с изискването на чл. 73 ЗУБ молбата е била разгледана индивидуално, като на кандидата е била дадена възможност да изложи всички свои доводи свободно и добросъвестно и не е бил ограничен да посочи и евентуално да представи доказателства в подкрепа на твърденията си.

Решението не е обжалвано в частта, в която е отказан статут на бежанец, а само в частта, в която е отказано предоставяне на хуманитарен статут. В тази част оспореният административен акт е незаконосъобразен, издаден при неизяснена фактическа обстановка, неправилна преценка на ситуацията със сигурността в

Сирийска арабска република, неправилно приложение на материалния закон.

Съгласно чл. 9, ал. 1 от ЗУБ, хуманитарен статут се предоставя на чужденец, който не отговаря на изискванията за предоставяне на статут на бежанец и който не може или не желае да получи закрила от държавата си по произход, тъй като може да бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства, като: 1. смъртно наказание или екзекуция; 2. изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание; 3. тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт.

В разглеждания случай Р. А. А. не навежда като причина за напускането на родната си страна наличието на опасност да бъде осъден на смъртно наказание или екзекуция или пък да бъде подложен на изтезание или нечовешко или унижително отнасяне или наказание. Дори напротив - от бежанската история става ясно, че не е арестуван и осъждан в държавата си по произход. Заявил е, че не е бил насилван по никакъв начин или заплашван.

Съгласно чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, хуманитарен статут се предоставя на чужденец, който не отговаря на изискванията за предоставяне на статут на бежанец и който не може или не желае да получи закрила от държавата си по произход, тъй като може да бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства, като тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт. Член 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ е изцяло в синхрон с чл. 15 б. "в" от Директива 2004/83/ЕО на Съвета от 29.04.2004 г. (отм. с Директива 95/2011/ЕО) относно минималните стандарти за признаването и правното положение на гражданите на трети страни или лицата без гражданство като бежанци и като лица, които по други причини се нуждаят от международна закрила, както и относно съдържанието на предоставената закрила. Със свое Решение от 17.02.2009 г. по дело № С- 465/07/М. Е. and Noor E. vs Straatssecretaris van J./, по отправено от холандска страна преюдициално запитване за приложението на чл. 15 б. "в" от Директива 2004/83/ЕО на Съвета, Съдът на Общността (приложимо и по отношение на действащата вече Директива 95/2011) се постановява, че въпросната норма следва да се тълкува в смисъл, че: 1. съществуването на тежки и лични заплахи срещу живота или личността на молителя за субсидиарна закрила не е подчинено на условието последният да представи доказателства, че той представлява специфична цел, поради присъщи на неговото лично положение елементи; и 2. съществуването на такива заплахи може по изключение да се счита за установено, когато степента на характеризиращото протичащия въоръжен конфликт безогледно насилие, преценявана от компетентните национални власти, сезирани с молба за субсидиарна закрила, или от юрисдикциите на държавата- членка, пред които се обжалва решение за отхвърляне на такава молба, достига толкова високо ниво, че съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че цивилното лице, върнато в съответната страна или евентуално в съответния регион, поради самия факт на присъствието си на тяхна територия се излага на реална опасност да претърпи посочените заплахи.

Административният орган неправилно е преценил ситуацията в област Х., в която се намира [населено място], в което е живял жалбоподателят преди напускане на страната по произход. По данните от справката, цитирана в оспореното решение, в провинция Х., през периода август 2022 г. – юли 2023г. Сирийската мрежа за човешки права регистрира 52 смъртни случая на цивилни в провинция Х., а през периода август – ноември 2023 г. същата организация документира 4 смъртни случаи на

цивилни лица. В сравнение с данните за населението от май 2022 г. горната статистика представлява пет смъртни случая на цивилни лица на 100 000 жители за целия референтен период.

Актуалната информация за ситуацията със сигурността в страната по произход на жалбоподателя сочи, че в С. има вътрешен въоръжен конфликт, който създава тежки заплахи за живота или личността на всяко цивилно лице, поради безогледно насилие. Нова бунтовническа коалиция, водена от групировката "Х. Т. аш Ш." е започнала офанзива в северните части на страната, като само за няколко дни е превзела втория по големина сирийски [населено място]. Бунтовниците са установили контрол над голяма част от провинцията И. и настъпват към стратегическия [населено място], който е четвъртото по големина населено място в страната. Офанзивата на бунтовниците ескалира войната. В отговор на атаките руски и сирийски самолети бомбардират бунтовниците в А. и провинция И.. Според сирийската гражданска защита, известна още като "Белите каски", която действа в контролираните от опозицията райони, при въздушните удари срещу [населено място] - бастион на бунтовниците близо до провинция Х. и на 65 км югоизточно от А. - са загинали четирима цивилни и са ранени 54 души. Ситуацията с насилието е променена и ескалирана и съставлява риск за живота и здравето на всеки цивилен, върнат на територията на североизточна С..

Решението е и в нарушение на чл. 4, ал. 3 от ЗУБ, съгласно която разпоредба, чужденец, влязъл в Република България, за да поиска закрила, или който е получил закрила, не може да бъде връщан на територията на държава, в която са застрашени неговият живот или свобода по причина на раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или политическо мнение или той е изложен на опасност от изтезания или други форми на жестоко, нечовешко или унижително отнасяне или наказание. Поради интензивните военни сражения на територията на С., връщането на чужденеца в страната по произход застрашава неговите живот и здраве и е в нарушение на чл. 4, ал. 3 от ЗУБ.

Неправилни са изводите на административния орган за липса на основания за предоставяне на хуманитарен статут по чл. 9, ал.1 т. 3 от ЗУБ, в която част решението следва да бъде отменено.

Следва Решение № 10216/27. 09. 2024г. на председателя на ДАБ при МС да се отмени в обжалваната част, в която на чужденеца е отказан хуманитарен статут, а преписката да се върне на административния орган за повторна преценка на ситуацията със сигурността в Сирийска арабска република в контекста на чл. 9, ал.1, т. 3 от ЗУБ.

Водим от горното, Административен съд София - град, Първо отделение, 43 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 10216/27. 09. 2024г. на председателя на ДАБ при МС, в частта, в която е отказано да се предостави хуманитарен статут на Р. А. А., гражданин на С., роден на 01. 01. 2000г.

ИЗПРАЩА делото като преписка на председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет за ново разглеждане и произнасяне по молбата на Р. А. А., гражданин на С., роден на 01. 01. 2000г., в частта, в която е поискал предоставяне на хуманитарен статут, при спазване на указанията по тълкуване и

прилагане на закона, дадени в мотивите на настоящето решение.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд на Република България в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: